

SKAUTSKÝ

Zima zatím nevypadá na to, že bychom si mohli postavit sněhuláka nebo se koulovat. Kdo ví ale, jak to bude v neděli

23. ledna

Pro jistotu a již tradičně máme pro schůzku připraveny dvě možnosti. Bude-li sníh, půjdeme ven. Místo srazu najdete takto : z dálnice č.3 vyjedete na Niedernhausen, tímto pojedete a pokračujete směrem Idstein. Tam ovšem nedojedete, ale v obci Ober-Seelbach se dáte doprava. Za

Lenzhahn pak zastavíte vpravo na parkovišti u lesa. Snadno to také najdete podle přiložené mapky. Oblečení samozřejmě „sněžné“! Žádné sánky a lyže. V poledne si uděláme oheň.

A když sníh nebude, půjdeme se koupat do Rüsselsheimu. Sejdeme se v Hallenbad /na plánku označeno zeleně/. Odpoledne bychom pak byli v klubovně, kterou nám tentokrát zapůjčili skauti z oddílu „Cherusker“ /na plánku je označena červeně/. Tam by také byl konec. Pozor - až ke klubovně se nedá autem zajet, parkovat se musí v Georg-Jung-Str.

Začátek je v každém případě v 10 hodin, konec buď v 16 /sněhový podnik/ nebo v 17 hodin /plavání/.

Na plavání si nezapomeňte vzít koupací čepice a asi 1 DM na vstupné. Doporučuje se také několik desetiníků na sušení vlasů /ne ovšem těmi penězi/.

mm

Exiloree Nezapomeňte přinést na schůzku vyplněné přihlášky, které jste dostali na vánoční besídce. Pojedeme tam v pátek 20. května odpoledne autobusem. Bude stát asi 600 DM a čím více bude přihlášených, tím lacinější to pro každého samozřejmě bude. Kromě poplatku 18 DM vzniknou již jen náklady na jídlo.

Besídka proběhla docela dobře, všechno se povedlo. Nebyl to sice takový velkopodnik jako před rokem, ale své role na vánoční hru všichni uměli, básničky byly také hezké /největší úspěch měl malý Martínek/ a cukroví všem chutnalo. Dárky byly také pěkné, mnozí si dali opravdu záležet.

Takže snad jediným stínem byla poměrně malá účast obecenstva a toho cukroví také mohlo být více. Že by se bývali byli někteří rodiče zalekli toho nedostatku židlí?

U p o z o r n ě n í - celá besídka byla nahrávána a kdo má zájem, může dostat kopii kazety /Obé nebo přímo p.Šulc/.

Na příští schůzce budou také k objednání fotografie z besídky.

Loučič

Než se pustíte do řešení dnešních úloh, ještě jedno připomenutí : nezapomínejte, že plný počet bodů dostane jen ten, kdo odevzdá řešení do příští schůzky nebo je odešle nejpozději týden po ní poštou. Kdo odevzdá vylustění do následující schůzky, získává polovinu bodů.

Dnešní první úkol je pěkně zapeklíť. V následujícím krátkém povídání najdete místo spousty i /nebo y/ hvězdičky. Doplňte, co tam patří! Je to vlastně jen opakování,

vše najdete ve starých Lístech do bloku. A další komplikace - v závorkách najdete přídatná jména, ale jen v 1. pádě rodu mužského jednotného čísla. Uveďte je do správného tvaru /ta i - y jsou v nich ke všemu také ještě vynechaná/!

Dvacátého (prvn*) března zač*ná jaro. Toho dne je (jarn*) rovnodennost. Pomalu mizí (smutn*) (zimn*) ráz kraj*n* a nastává (jarn*) pohoda. (Svěž*) váněk vysuš*(rozmočl*) stráně, (tepl*) slunko rozpust* posledn* zbytk* sněhu a (č*st*) vzduch nás omámí svou (siln*) vůň*. S (nov*) jarem se vžd* vracej*(jarn*) hr*x dět* - kuličk*, káča a honěná. (Mlad*) mamink* vystavuj* (tepl*) (slunečn*) paprskům své miláčk* v kočárc*xch i na pískovišt*. Tam zazn*vá J*rkův (vesel*) smích, tu Alenč*no broukán*. Vracej* se k nám (zpěvav*) ptác*, louk* jsou plny (včel*) bzukotu a skř*van nad (voníc*) polem vesele propěvuje.

Další dva úkoly jsou poměrně lehké.

Na vedlejším obrázku máte příhodu ze skautského života - vymyslete k tomu nějaký krátký /1 až 2 věty/ vtipný text.

Až si přečtete následující strašidelnou povídku zjistíte, že se v ní mluví o několika živočiších. Kterí to jsou?

A o kterých lidech je v příběhu řeč?

Strasidelný dům

Honza s Karlem uvítali babiččino a strýčkovu pozvání do lhoty s nadšením. Maminka s tatínkem byli také rádi. Aspoň na jednu sobotu a neděli si od kluků odpočinou.

Nový domek, v němž strýček a babička bydleli, voněl neďalekým borovým lesem.

„Babi, ty už nebydlíš v tom malovaném baráčku naproti!“ divil se Karlík.

„My se tam nastěhujeme“ navrhol hned Honza. „V těch starých vyřezávaných postelích se nám posledně tak krásně spalo.“

„Ani nápad, to nepůjde,“ protestovala babička a nějak divně se podívala na strýčka.

„Jen ať se tam ubytují,“ souhlasil strýček, „stejně je tam teď prázdné.“

„Ne, ne,“ prohlásila babička. „Abyste věděli, v tom baráčku straší!“ Klukům zasvítily oči. „Babi, my se nebojíme! Dovol nám to!“ prosil Karlík.

„Tak dobře. Ale za nic neručím.“

Zbytek dne uběhl jako voda. Oba kluci už se chystali k spánku, každý ve své starodávné posteli. Honza zhasl stolní lampičku a za chvíli spal. Karlík však ne a ne usnout. Hlavou se mu honily všelijaké myšlenky. Hlavně mu vrtalo hlavou, proč jenom odtud babička odešla. Náhle zpozorněl. Zcela zřetelně zaslechl jakési klepání. Ťuk, ťuk, ťuk – pravidelně, jako když tikají hodiny.

„Ty, Honzo,“ budil bratra, „slyšíš taky to ťukání?“

„Dej pokoj,“ zabručel Honza rozespale, „to jsou červotoči,“ a obrátil se na druhý bok a znovu tvrdě usnul. Za chvíli se i z vedlejší postele ozývalo spokojené oddychování.

Jak dlouho spali, nevěděli. Náhle je však uprostřed noci probudil pekelný hlomoz. Jako kdyby se jim bortila střecha nad hlavou.

„Honzo, utečeme,“ drkotal zuby Karlík. „Počkej, to na nás jistě něco přichystal strýček. Ozývá se to z půdy. Poslouchej,“ ukazoval prstem na strop.

Najednou strašné zvuky zmlkly. Za okamžik se ozvalo dupání a kvílení znovu.

„Co, co, co je to?“ vykoktal Karlík zděšeně. „Hned se přesvědčíme. Pojď, pomůžeš mi se žebříkem,“ přikazoval Honza.

„Mně se to nelíbí, pojď raději pro strýčka,“ žadonil Karlík.

„To tak, aby se nám vysmál,“ odporoval Honza. Prinesli žebřík a přistavili ho k otevřeným dveřím na půdu. Honza s baterkou v ruce vystupoval opatrně příčku po příčce nahoru.

„Honzo, nelez tam, něco se ti stane,“ strachoval se Karlík. „Ty jsi strašpytel. Buď tiše,“ sykl Honza. Jenže vzápětí strnul. V posledním okamžiku zahlédl strašnou bělavou příšeru letící vzduchem proti němu a pak dostal do hlavy hroznou ránu. Baterka mu vypadla z prstů a on sjel po žebříku na zem, až to žuchlo.

„Honzo, ty máš na hlavě krev!“ zaúpěl Karlík.

„Kluci, co tu vyvádíte,“ ozval se znenadáni ze tmy strýčkův hlas.

„Strýčku, tady opravdu straší,“ roztřeseným hlasem řekl Honza a sahal si přitom na čelo.

„Ukaž, jaké zranění jsi utrpěl od strašidla,“ zasmál se strýček. „To je škrábnutí drápem. Pojď, trochu ti to vyčistím.“

„Drápem strašidla?“ zeptal se nedůvěřivě Karlík.

"A ty strašné vuky na půdě jsi dělal ty, strýčku?" ptal se zase Honza.

MIKI DUC ^ **PUC/**
PUC.

koupiti mu aeroplánek,
to byl tátův tajný plánek,
dříve než se utopil,
než ji spolk ten krokodýl.

musí litat jenom pěšky -
má to chudák život těžký!
A už byla na cestě
k hlavní bráně nebeské.

Poslednich sto dvacet mil
se z Puca horkem pot jen lil,
neb v rovníkové Africe
i v nebi horko velice

Na sto milích u patníku
Puc měl nápad. V okamžiku
boty zul a zahodil
a skokem byl těch dvacet mil.

Slib bude v únoru. Na schůzce si o tom promluvíme a přezkoušíme kandidáty. Podívejte se do Mexiky, co máte zkrát!

[illegible]